

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/136/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6809205293
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6809205293.35

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, sudkyňou JUDr. Luciou Prčovou, v právnej veci žalobcov v rade 1) B. O., U.. A., C.. XX.XX.XXXX, S. J. XX, v rade 2) K. Š.I., U.. O., C.. XX.XX.XXXX, S. J. XXXX/XX, U. O. v konaní zastúpených AK Bitalová & Demeterová, s. r. o., so sídlom Žánovská 5183/ 2A Rimavská Sobota, IČO: 47 244 798 proti žalovaným v rade 1) J. D.D., C.. XX.XX.XXXX, S. I. XXXX/XX, U., v rade 2) K. S., U.. D., C.. XX.XX.XXXX, S. O. XXXX/XX, U., v rade 3) Š. V., U.. D., C.. XX.XX.XXXX, S. H. XX, v rade 4) Y. D., C.. XX.XX.XXXX, S. Š.D. X/X, D., v rade 5) B. U., C.. XX.XX.XXXX, S. V. XXXX/XX, U. O., v rade 6) Donau farm Rimavská, s.r.o., so sídlom Červenej armády 178, Kalná nad Hronom, IČO: 51 177 269, v rade 7) W. E., U.. W., C.. XX.XX.XXXX, S. T. Č.. XXX, v rade 8) B. W., U.. I., C.. XX. XX. XXXX, S. O. Q. W. XXX/ XX, S. M. S., v rade 9) B. W., C.. XX.XX.XXXX S. O. Q. W. XXX/ XX, S. M. S., v rade 10) S. W., C.. XX. X. XXXX, S. O. Q. W. XXX/ XX, S. M. S., v rade 11) W. U., C.. XX.XX.XXXX, S. A. XXX, právne zast. JUDr. Ladislavom Bohuniczkým, advokátom so sídlom Korzo Bélu Bartóka 5119/14F, 929 01 Dunajská Streda, v rade 12) D. D., C.. XX.XX.XXXX, S. J. XX, v rade 13) AT AGROTURIEC, spol. s. r. o. so sídlom Šafárikova 124, Rožňava, IČO: 36 009 652, v konaní o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese U., obec a kat. územie J., ktoré vznikli na základe geometrického plánu vyhotoviteľa Ladislava Vajgela, číslo XX XXX XXX - XX/XXXX zo dňa 26.09.2018 z pôvodných nehnuteľností parc. EKN č. 123/2 o výmere 1 297 m², evidovaná na LV č. XXX a parc. EKN č. 124/201 o výmere 1 439 m² evidovaná na LV č. XXX ako novovytvorené parcely:
- parc. CKN č. 213/1 o výmere 728 m², zastavaná plocha,
- parc. CKN č. 213/2 o výmere 25 m², zastavaná plocha,
- parc. CKN č. 214 o výmere 103 m², zastavaná plocha,
- parc. CKN č. 215/2 o výmere 806 m², záhrada,
patrí v jednej polovici do dedičstva po poručiťelovi U. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX a v 1-ici do výlučného vlastníctva žalobkyne v rade 1/.

II. Žalobkyniam v rade 1/ a 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyne v rade 1 a 2, pôvodne U. O. a B. O., sa návrhom doručeným súdu dňa 12.10.2009 domáhali určenia, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Revúca, obec J., kat. úz. J., ktoré vznikli ako novovytvorené parcely na základe geometrického plánu vyhotoveného geodetom Ladislavom Vajgelom č. XXXXXXXX - XX/XXXX zo dňa 08.06.2009 ako parc. CKN č. 121/4, o výmere 64 m² - trvalé trávnaté porasty, parc. CKN č. 125/4 o výmere 1657 m² - záhrada, parc. CKN č. 125/9 o výmere 662 m² - zastavané plochy, parc. CKN č. 125/17 o výmere 102 m² - zastavané plochy, parc. CKN č. 125/18 o výmere 65 m² - zastavané plochy, parc. CKN č. 125/19 o výmere 472 m² - záhrada a parc. CKN č. 372/8 o výmere 180 m² - vodná plocha v celosti. V odôvodnení návrhu uviedli, že ako manželia kúpili dňa 08.10.1965 od predávajúcich S. a H. D. pozemok

- záhradu v obci J. Č.. XX. Kúpna cena vo výške 3 000,- Kčs bola zaplatená pri uzavretí zmluvy. O obsahu zmluvy uzavreli jej účastníci písomné potvrdenie, opatrené podpismi účastníkov zmluvy, predsedu a sekretára MNV a pečiatkou Miestneho národného výboru. Prevod vlastníckeho práva však v evidencii nehnuteľností zapísaný nebol. Po kúpe pozemku si žalobkyňa v rade 1 a právny predchodca žalobkyň v rade 1 a 2 na ňom postavili rodinný dom, súp. č. XX, ktorý bol dokončený v r. 1968. Od tej doby užívali dom aj s kúpeným pozemkom za účelom bývania. V obci sú vedení ako výluční vlastníci týchto nehnuteľností a platia za ne dane. Ohľadne ich vlastníckeho práva k domu a k pozemkom neboli v minulosti žiadne spory. Nakoľko si žalobkyňa v rade 1 a právny predchodca žalobkyň v rade 1 a 2 zistili, že ich vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nie je evidované v katastri nehnuteľností, dali si za účelom usporiadania vlastníckych vzťahov vypracovať geometrický plán, ktorý zobrazuje skutočný stav vlastníctva nehnuteľností. Podľa tohto sú si žalobkyňa v rade 1 a právny predchodca žalobkyň v rade 1 a 2 vlastníckymi vyššie uvedených parciel vytvorených geometrickým plánom. Nakoľko žalobkyňa v rade 1 a právny predchodca žalobkyň v rade 1 a 2 predmetné nehnuteľnosti od r. 1965 nerušene a v dobrej viere oprávnene užívajú, majú za to, že ich nadobudli do svojho vlastníctva titulom vydržania.

2. Nakoľko pôvodný žalobca U. O. v priebehu konania zomrel, pričom jeho dedičmi a právnymi nástupcami bola žalobkyňa v rade 1 B. O. a dcéra K. Š., nar. XX.XX.XXXX, súd ďalej v konaní pokračoval s právnymi nástupcami po pôvodnom žalobcu, zároveň pripustil zmenu návrhu tak ako bola urobená právnou zástupkyňou navrhovateľov v podaní doručenom súdu dňa 13.09.2010 tak, že súd určuje, že nehnuteľnosti špecifikované v pôvodnom návrhu patrili ku dňu smrti právneho predchodcu navrhovateľov v rade 1, 2, U. O. do bezpodielového spoluvlastníctva U. O. a navrhovateľky v rade 1 B. O..

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 08.04.2011, č.k. 5C/136/2009 - 249, ktorým návrh v celom rozsahu zamietol. Urobil tak z dôvodu, že žalobkyne nepreukázali, že by boli, resp. ich právni predchodcovia, oprávnení držiteľia nehnuteľností, vlastnícke právo ku ktorým žiadali určiť, a teda, že ako oprávnení držiteľia vykonávali držbu nehnuteľnosti po zákonom stanovenú dobu. Súd mal pritom za to, že žalobkyňa v rade 1 a právny predchodca žalobkyň v rade 1 a 2 neboli v ospravedliteľnom omyle, že existuje taký nadobúdaci titul ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vlastnícke právo ku ktorým žiadali určiť, od ktorého mohli odvodzovať svoje presvedčenie, že sú ich vlastníckymi a teda ich držba nebola oprávnená.

4. Na základe odvolania podaného žalobkyňami, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 20.06.2012, č. k. 14Co/322/2011-344 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie a uviedol, že súd nevykonal dostatočné dokazovanie ohľadom okolností zakladajúcich dobromyseľnosť žalobkyne v rade 1 a právneho predchodcu žalobkyň v rade 1 a 2 ako aj dokazovanie týkajúce identifikácie nehnuteľnosti v potvrdení o kúpne nehnuteľností a uložil mu povinnosť dokazovanie doplniť a vo veci opäť rozhodnúť.

5. Po vrátení veci prvostupňovému súdu prebehli v kat. úz. J. pozemkové úpravy podľa Zák. č. 330/1991 Z.z. v platnom znení, v dôsledku ktorých došlo k zmene číslovania, hraníc a usporiadania parciel, ktorých sa týka predmetné konanie. Z toho dôvodu žalobkyne súdu predložili nový geometrický plán č. XXXXXXXX-X/XXXX a domáhali sa určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Revúca, ktoré vznikli ako novovytvorené parcely na základe geometrického plánu vyhotoviteľa Ladislava Vajgela č. XXXXXXXX-X/XXXX zo dňa 02.02.2015 ako par. CKN č. 125/4 o výmere 1679 m² - záhrada, parc. CKN 125/9 o výmere 676 m² - zastavaná plocha, parc. CKN č. 125/21 o výmere 102 m² - zastavaná plocha a parc. CNK č. 125/22 o výmere 65 m² - zastavaná plocha, patrili ku dňu smrti U. O. do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to právnemu predchodcovi navrhovateľov v rade 1 a 2 a žalobkyne v rade 1 B. O.. Zároveň žalobkyne skutkovo doplnili návrh na začatie konania a uviedli, že medzi ich právnymi predchodcami došlo v minulosti a to ešte za účinnosti uhorského obyčajového práva k reálnej del'be pôvodných pozemnoknižných parciel, ktorých boli spoluvlastníkmi a takto rozdelené potom pozemky aj užívali. Právna predchodkyňa H. a S. D., od ktorých žalobkyňa v rade 1 a U. O. nehnuteľnosť nadobudli, získala reálnou del'bou tú časť pôvodných pozemnoknižných parciel, ktorá zodpovedá parcelám, vlastníckeho práva ku ktorým sa navrhovateľky domáhajú. Uviedli taktiež, že U. O. a žalobkyňa v rade 1 mali vedomosť o tom, že H. a S. D. sú vlastníckymi nehnuteľnosti, ktorú od nich odkúpili ako záhradu č. XX, pretože toto bolo v obci všeobecne známe, H. a S. D. sa o nehnuteľnosť starali a prenajímali ju za účelom záhradkárenia.

6. V následnom konaní súd prvej inštancie doplnil dokazovanie ohľadne vyššie uvedených skutočností spôsobom ako vyplýval zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a rozsudkom zo dňa 29.04.2015, č. k. 5C/136/2009 - 631 vo veci opätovne rozhodol, tak že žalobu opäť zamietol a rozhodol o trovách konania. Aj po doplnení dokazovania mal za to, že žalobkyňa v rade 1 a právny predchodca žalobkýň 1 a 2 nemohli byť pri držbe dotknutých nehnuteľností s ohľadom na všetky okolnosti objektívne dobromyseľní v tom, že im vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam patrí, pričom nedostatok ich dobromyseľnosti - posudzovanej objektívne - bol daný už od počiatku ako sa ujali držby nehnuteľnosti, pretože sa vzťahuje k nadobúdaciemu titulu, kúpnej zmluve.

7. Na základe opätovne podaného odvolania zo strany žalobkýň v rade 1 a 2 Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 19.02.2018, sp. zn.: 14Co/832/2015, ECLI: SK: KsBB: 2018:6809205293.2 rozsudok súdu prvej inštancie opätovne zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Urobil tak z dôvodov, že sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že by nebolo možné predmet kúpy uvedený na potvrdení zo dňa 08. 10. 1965, ako záhrada na č. XX v danej veci identifikovať. Uviedol, že je nesporné, že k podpísaniu predmetného potvrdenia, z ktorého vyplýva odpredaj nehnuteľnosti S.T. D. a H. D. v prospech právneho predchodcu navrhovateľiek, došlo v kancelárii Miestneho národného výboru vo Chvalovej. Poukázal na to, že už dňa 02. 11. 1965 Okresný národný výbor, odbor výstavby v Rimavskej Sobote pod číslom výstavby XXXX/XXXX vydal pre U. O., stavebné povolenie na výstavbu rodinného domu vo J. na pozemku parcely č. 125/4. V ten istý deň bolo vydané aj územné rozhodnutie pod číslom listu XXXX/XXXX, ktorým bol určený stavebný obvod pre výstavbu rodinného domu na parcele č. 125/4 v kat. úz. obce J., tak ako je to uvedené v predmetnom rozhodnutí. Okresný národný výbor v Rimavskej Sobote tak dostatočne pre vydanie stavebného povolenia a územného rozhodnutia mal identifikovanú nehnuteľnosť, na ktorej povolil U. O. a jeho manželke postavenie rodinného domu, teda na parcele označenej ako 125/4. Poukázal, že z kópie pozemnoknižnej mapy z roku 1867 nachádzajúcej sa v súdnom spise vyplýva, že je na nej zakreslená parcela č. 125/4 a vedľa nej parcela č. 125/5. Aj uvedená okolnosť má podľa odvolacieho súdu právny význam, lebo v spise sa nachádza doklad o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, týkajúci sa práve parcely č. 125/5. Ide o spis Okresného súdu v Rimavskej Sobote, pod sp. zn. 6C/29/1993, v ktorom sa Š. A. domáhala proti žalovaným určenia vlastníckeho práva, konkrétne k parcele č. 125/5 záhrady o výmere 2574 m² v kat. úz. obce J.. Z podanej žaloby podľa odvolacieho súdu podstatné to, že parcela č. 125/5 bola novovytvorená a mala sa dotýkať pozemnoknižných parciel č. 124/1, 124/2 a 123, ktoré boli zapísané v pozemnoknižných zápisniciach č. 156, č. 263 a č. 264 pre kat. úz. J.. Z pripojených listov vlastníctva bolo nesporné, že na parcelách č. 124/1 a 124/2 už v tom čase figuroval ako podielová spoluvlastníčka U. D. (v tom čase už nebohá) v podiele 493/1479-ín, avšak u parcely č. 123 v pozemnoknižnej zápisnici č. 264 na tento podiel je uvedený Československý štát v správe Pôdohospodárskeho výboru ONV v Rimavskej Sobote, ktorého právnym nástupcom bola Obec Chvalová. V predmetnej žalobe sa konštatuje, že predmetné nehnuteľnosti boli ešte medzi ich právnymi predchodcami v dávnej minulosti v prírode rozdelené a na základe tejto deľby užívané. Na základe takejto deľby nadobudli potom právní predchodcovia žalobkyne do svojho vlastníctva ako podieloví spoluvlastníci predmetnú parcelu ako ovocnú záhradu a túto aj dobromyseľne a nerušene užívali ako svoju vlastnú. Aj táto okolnosť potvrdzuje to, že označenie č. XX predstavuje v prírode záhradu č. XX, ktorá bola vydelená v prospech U. D.. Táto okolnosť spochybnená nebola.

8. Krajský súd ďalej uviedol, že z pozemnoknižnej mapy (č. I. 611 spisu) je zrejmé, že parcela č. 125/4 ako novovytvorená, bolo vytvorená v spodnej časti z parcely č. 124 a vo vrchnej časti z parcely č. 123. Tvrdenie, žeby takto novovytvorená parcela č. 125/4 mohla v dávnej minulosti patriť ako vydelená v prospech U. D., nebolo v danom konaní rozporované. Ak po odkúpení pozemku U. O. od S. a H. D. bola jemu a jeho manželke táto v prírode ukázaná s tým, že sa jedná o záhradu č. XX a táto bola následne identifikovaná v prospech U. O. pri vydaní stavebného povolenia a územného rozhodnutia, tak treba mať za to, že takýmto spôsobom predmet kúpy nehnuteľnosti vyplývajúci z potvrdenia o kúpe zo dňa 08. 10. 1965 je dostatočne identifikovaný. U novovytvorenej parcely č. 125/4 tomu nasvedčuje fakt, že táto parcela bola vytvorená z parcely č. 124 a č. 123, v ktorých právna predchodkyňa predávajúcich nebohá U. D. mala spoluvlastnícky podiel vo výške 493/1479-ín. Zmene v pôvodnom pozemnoknižnom stave na základe vykonanej reálnej deľby nehnuteľností medzi podielovými spoluvlastníkmi nasvedčuje obsah konania pod sp. zn. 6C/29/1993 Okresného súdu v Rimavskej Sobote. Tomuto stavu nasvedčuje aj poľný náčrt nachádzajúci sa na č. I. 608 spisu, v ktorom je práve na parcele č. 125/4 zakreslený právny stav po výstavbe rodinného domu U. O., po vydaní stavebného povolenia a územného rozhodnutia, pričom v tomto poľnom nákrese je uvedené, že ide o zameranie skutkového stavu. Preto krajský súd ustálil,

že predmet kúpy vyplývajúci z potvrdenia zo dňa 08. 10. 1965 bol dostatočným spôsobom v prospech kupujúcich identifikovaný, pričom je nesporné to, že sa jednalo o odkúpenie nehnuteľnosti a odovzdanie kúpnej ceny U. O. predávajúcim S. D. a H. D.. To, že v predmetnom potvrdení nie je uvedená výmera ani konkrétne označenie pozemnoknižnej parcely, ale len záhrada č. XX, mohlo byť podľa krajského súdu spôsobené aj tým, že v prírode oproti pôvodnému pozemnoknižnému stavu išlo už o vytvorený nový stav na základe vykonanej reálnej deľby v podobe parcely č. 125/4 v kat. úz. J.. V prípade U. D. došlo však k tomu, že u parcely č. 123 v pozemnoknižnej zápisnici č. 264 na jej podiel 493/1479-in bol v čase kúpy vedený konfiškát v prospech Československého štátu v správe Pôdohospodárskeho výboru ONV v Rimavskej Sobote. Ak parcela č. 125/4 bola tvorená z pozemnoknižných parciel č. 124 a č. 123, tak potom u parcely č. 123 v parcele č. 125/4 vydelený v prospech U. D. bol vedený konfiškát a touto časťou nehnuteľnosti v parcele č. 125/4 nemohli S. a H. D. disponovať, teda ju prevádzať, pretože patrila Československému štátu. Prevod sa mohol tak týkať len parcely č. 124. Tomuto by nasvedčoval aj fakt, že na základe územného rozhodnutia je na č. l. 215 spisu pripojený doklad, v ktorom Okresný národný výbor v Rimavskej Sobote, odbor obvodného hospodárstva vyňal z pôdneho fondu 200 m², ktoré boli pričlenené z parcely č. 123 k parcele č. 124, ako to vyplýva aj z geometrického plánu a jeho grafickej časti (č. l. 572 spisu). Ak teda S. D. a H. D. mohli ako právni nástupcovia po U. D. disponovať len tým, čo im v čase predávania záhrady č. XX patrilo, teda jej vyčlenený podiel z parcely č. 124, potom nemohli previesť na nadobúdateľa U. O. aj jej vyčlenený podiel v parcele č. 123. Treba však poukázať aj na to, že z parcely č. 123 práve Okresný národný výbor v Rimavskej Sobote pričlenil 200 m² práve k parcele č. 124, teda o tomto právnom stave museli vedieť. Preto podľa krajského súdu z vyššie uvedených okolností vyplýva, že predmet sporu je dostatočne identifikovateľný. Je pritom nesporné, že U. O. a jeho manželka odkupovali záhradu č. XX vyššie uvedeným spôsobom identifikovanú na to, aby si mohli postaviť rodinný dom, pričom pozemok im mal byť v prírode aj riadnym spôsobom ukázaný a na tomto po vydaní stavebného povolenia a územného rozhodnutia si rodinný dom aj postavili. Nikto ich v tomto užívacom práve nerušil, zrejme aj z dôvodu, že v minulosti reálna deľba vykonaná bola.

9. Podľa názoru krajského súdu, aj keď neexistuje perfektná kúpna zmluva, tak existuje potvrdenie doložené v spise, z ktorého nesporne vyplýva, že U. O. od predávajúcich odkupoval nehnuteľnosť za dohodnutú kúpnu cenu do trvalého vlastníckeho užívania, ktorý pozemok bol identifikovaný ako parcela č. 125/4, na ktorý bolo v prospech U. O. vydané stavebné povolenie a územné rozhodnutie. Následne bolo U. O. a jeho manželkou postavený rodinný dom a príslušné stavby. Ak pri užívaní ich nikto nerušil, možno mať za to, že dobromyseľne užívali časť nehnuteľnosti parcely č. 125/4, ktorú im S. a H. D. mohli platne právne previesť, a spĺňali by k nej podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, teda k časti reálne vyčlenenej z parcely č. 124 a časti pridelennej Okresným národným výborom v Rimavskej Sobote o výmere 200 m² z parcely č. 123, tak ako by to vyplývalo z geometrického plánu a jeho grafickej časti na č. l. 572 spisu. Zvyšnú časť parcely č. 123, ktorá je zachytená na predmetnom grafickom pláne, nemohli U. O. so svojou manželkou nadobudnúť do vlastníckeho práva vydržaním, pretože predávajúci nemohli tento podiel po U. D. v prospech nich previesť, keďže táto časť parcely č. 125/4 bola vlastníctvom štátu na základe konfiškácie podielu U. D.. Uvedol tiež, že pokiaľ ide o možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, súdna prax sa priklonila k tomu, že aj keď neexistovali perfektné kúpne zmluvy, ale je nesporné, že medzi predávajúcimi a nadobúdateľmi došlo k odpredaju určitej nehnuteľnosti alebo jej časti za dohodnutú kúpnu cenu do vlastníctva a nadobúdateľ nebol po takejto kúpe vo vzťahu k predmetu kúpy žiadnym spôsobom rušený a bol presvedčený o tom, že predmetná nehnuteľnosť alebo jej časť mu patrí, tak mohol napriek nedostatku v úprave po prijatí Občianskeho zákonníka č. 40/1964 v znení noviel následne nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. V tomto sa prax priklonila aj k tomu, že v danom prípade mohlo ísť aj o vyššiu výmeru, ako len 800 m², ako bolo možné nadobudnúť pozemky do osobného užívania na základe v tom čase platných právnych predpisov.

10. V ďalšom konaní žalobkyne predložili nový geometrický plán, v ktorom bola zameraná a identifikovaná tá časť pozemkov, ktorú žalobkyňa v rade 1 a právny predchodca žalobkýň v rade 1 a 2 mohol od H. X. S. D. nadobudnúť, teda tú časť, ktorá nebola skonfiškovaná v prospech štátu, resp. bola následne pričlenená z parc. č. 123 k parcele 124. Jedná sa o geometrický plán vyhotoviteľa Ladislav Vajgela č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 26.09.2018, na základe ktorého boli z pôvodných EKN parciel č. 123/2 o výmere 1297 m² evidovanej na LV č. XXX pre kat. úz. J. a parc. č. 124/201 o výmere 1439 m², evidovanej na LV č. XXX pre kat. úz. J. vyčlenené novovytvorené parcely parc. CKN č. 213/1 o výmere 728 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 213/2 o výmere 25 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 214 o výmere 103 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 215/2 o výmere 806 m², záhrada.

Zároveň žalobkyne požiadali o pripustenie zmeny žaloby v tom, smere, aby súd určil, že uvedené nehnuteľnosti patria v jednej polovici do dedičstva po zomr. U. O. a v jednej polovici do výlučného vlastníctva žalobkyne v rade 1. Uznesením zo dňa 19.07.2019, ECLI:SK:OSRA:2019:6819205293.28 súd zmenu žaloby pripustil. Z dôvodu, že od posledného rozhodnutia súdu prvej inštancie došlo k zmenám podielových spoluvlastníkov k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania a žalobkyne zobrali vo vzťahu k niektorým pôvodne žalovaným žalobu späť a žiadali o pripustenie vstupu nových žalovaných do konania, resp. žiadali, aby súd rozhodol o zmene strany na strane niektorých žalovaných, súd uzneseniami zo dňa 19.07.2019, ECLI: SK: OSRA: 2019: 6819205293.29, ECLI: SK: OSRA: 2019: 6819205293.30 a zo dňa 22.01.2020 ECLI:SK:OSRA:2019:6819205293.31 tieto zmeny pripustil, resp. konanie voči označeným žalovaným zastavil a pripustil vstup nových žalovaných do konania.

11. Zo subjektov, ktoré sa v zmysle vyššie uvedených uznesení súdu stali novými stranami sporu na strane žalovaných sa vo veci písomne vyjadril žalovaný v rade 11/ W. U. a v rade 13/ AT AGROTURIEC, spol. s. r. o..

12. Žalovaný v rade 11/ uviedol, že nadobudol vlastnícke právo k častiam nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania na základe rozhodnutia Okresného úradu Revúca, katastrálny odbor, č. V 210/2016. Od predchádzajúceho vlastníka neobdržal žiadne informácie týkajúce sa nehnuteľností a ani v súčasnosti nedisponuje žiadnymi podkladmi, ktoré by vedel v konaní predložiť.

13. Žalovaný v rade 13/ uviedol, že ich spoločnosť v roku 2015 kúpnu zmluvou kúpila spoluvlastnícky podiel Š. V. rod. D. a Y. D., rod. D.. V čase kúpy neboli na liste vlastníctva XXX pre kat. úz. J. žiadne poznámky ani obmedzenie týkajúce sa prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam tam zapísaným. Predávajúce v kúpnej zmluve uviedli, že kupujúcemu ručia za bezspornosť a bezbremenosť prevádzaných nehnuteľností a vyhlásili, že na prevádzanej nehnuteľnosti neviaznu žiadne ťarchy ani iné práva tretích osôb. Preto má za to, že nehnuteľnosti nadobudol v dobrej viere a dobromyseľne. Podľa ustálenej judikatúry súdov SR a EŠP dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníckeho práva musí byť v materiálnom právnom štáte poskytnutá súdna ochrana aj pred pôvodným (skutočným) vlastníkom, v danom prípade žalobcovia dokonca nevedia jednoznačne preukázať, že boli a sú skutočnými vlastníkmi. Najvyšší súd SR ako súd dovolací na ochranu skutočného vlastníka uviedol, že zaručovanú zásadu nikto nemôže previesť viac práv na iného než má on sám, možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa pokiaľ je nad akékoľvek pochybnosti zrejmé, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol, čo je podľa neho nespochybniteľné.

14. Dokazovanie súd doplnil listinnými dôkazmi a to geometrickým plánom vyhotoviteľa Ladislava Vajgela č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 26.09.2018, aktuálnymi listami vlastníctva č. XXX a XXX pre kat. úz. J. a návrhom PZ žalobkýň na zápis informatívnej poznámky, oznámením Okresného úradu Revúca, katastrálny odbor o zápise poznámky a odpoveďou Okresného úradu Revúca katastrálny odbor na žiadosť súdu a v spojení s dôkazmi vykonanými v konaní pred zrušením predchádzajúcich rozsudkov odvolaním súdom, ktoré súd nemusel opakovať, zistil nasledujúci skutkový stav veci:

15. Z nepochybných tvrdení žalobkýň v rade 1 a 2, ktoré neboli rozporované, ako aj z potvrdenia o stavebnom povolení mal súd preukázané, že žalobkyňa v rade 1 B. O. a právny predchodca navrhovateľiek v rade 1 a 2 U. O. od r. 1965 užívali nehnuteľnosti, určenia vlastníckeho práva ku ktorým sa v predmetnom konaní domáhajú a ktoré boli identifikované v geometrickom pláne zo dňa 26.09.2018 č. XX XXX XXX - XX/XXXX geodeta Ladislava Vajgela, ako novovytvorené parcely parc. CKN č. 213/1 o výmere 728 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 213/2 o výmere 25 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 214 o výmere 103 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 215/2 o výmere 806 m², záhrada. Tieto nehnuteľnosti užívali v presvedčení, že sú ich vlastníkmi, nakoľko ich v r. 1965 kúpili od H. D. a S. D. za kúpnu cenu 3 000,- Kčs. O kúpe pozemku spísali potvrdenie dňa 08.10.1965. Čo sa týka potvrdenia, súd mal na základe doplneného dokazovania nového prekladu z maďarského do slovenského jazyka preukázané, že sa jedná o potvrdenie o uzavretí kúpnej zmluvy, nie potvrdenie o kúpnej zmluve, ktorá sa má uzavrieť v budúcnosti. Z výpovede žalovanej v rade 1 na pojednávaní dňa 29.04.2015 mal súd preukázané, že potvrdenie - zmluvu boli spísať na MNV, pri podpise zmluvy bola prítomná aj ona, ale zmluvu podpisoval len jej manžel. Pri podpise zmluvy predávajúcim hneď vyplatili kúpnu cenu.

16. Z potvrdenia o uzavretí kúpnej zmluvy mal súd preukázané, že podpísaní S. D. a H. D. v kancelárii Miestneho národného výboru v Chvalovej svojimi podpismi potvrdzujú, že svoju záhradu nachádzajúcu

sa v obci Chvalová pod č. XX odpredávajú do trvalého užívania U. O., bytom J., za čo ako protihodnotu dňa 08.10.1965 titulom kúpnej ceny prevzali od U. O. 3 000,- Kčs.

17. V písomnom potvrdení o kúpe nehnuteľnosti je predávaná nehnuteľnosť identifikovaná ako záhrada č. XX v obci Chvalová. Z výpisov z príslušných listov vlastníctva a pozemkovoknižných vložiek Okresného úradu Revúca, odbor katastrálny pre kat. úz. J., ako aj z kópie pozemkovoknižnej a katastrálnej mapy súd zistil, že pozemok s parcelným č. XX nezodpovedá pozemku resp. pozemkom, vlastníckeho práva ku ktorým sa navrhovateľky domáhajú. Pozemok s parcelným číslom XX bol pôvodne zapísaný v CKN vložke č. XX, neskôr v PKN vl. č. 280 - jednalo sa o dom s dvorom. V súčasnosti je evidovaný na LV č. X pre kat. úz. J. ako zastavaná plocha a nádvorie, na ktorom je postavený rodinný dom súp. č. X vo vlastníctve B. O.I., ktorá ho nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 12.11.1966, registrovanou Štátnym notárstvom pod R II 110/ 67 od Miestneho národného výboru vo Chvalovej. Po zistení, že číslo, ktorým je nadobúdaný pozemok identifikovaný v potvrdení zo dňa 08.10.1965 nepredstavuje parcelné číslo uvedenej parcely, navrhovateľka v rade 2 uviedla, že číslom XX mysleli poradové číslo záhrady a nie číslo parcely. Ľudia si sami očíslovali poradovými číslami svoje záhrady a pozemky tak ako išli za sebou. Čísla parciel sa vtedy nepoužívali. Predávajúci im pozemok ako aj jeho hranice v prírode riadne ukázali.

18. Súd v súlade s hodnotením dôkazov ako ich vykonal aj odvolací súd v poslednom zrušujúcom uznesení považoval za preukázané, že predávajúci H. a S. D. odpredali a právny predchodca žalobkyň v rade 1 a 2 a žalobkyňa rade 1 na tomto základe užívali pozemok, ktorý zodpovedá parcelám, určenia vlastníckeho práva ku ktorým sa navrhovateľky domáhajú. Toto je zrejme jednak z nepochybných tvrdení žalobkyň 1 a 2, ktoré neboli ani jedným zo žalovaných rozporované, ako aj z kópií pozemkovoknižnej mapy, poľného nákresu bez mierky a stavebného povolenia, ktorým bolo U. O. povolené postaviť si na pozemku č. 125/4 rodinný dom, ako aj z geometrických plánov Ladislava Vajgela č. XXXXXXXX - XX/XXXX zo dňa 08.06.2009 a číslo XXXXXXXX-X/XXXX zo dňa 02.02.2015 a č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 26.09.2018.

19. Z vyššie uvedených listinných dôkazov, ako aj pozemkovoknižných vložiek č. 256, 263 a 264, identifikácie parciel k pozemkovoknižným vložkám a pozemkovoknižnej mapy príslušnej časti obce Chvalová z roku 1867 vyplýva, že pôvodné pozemkovoknižné parcely č. 124 (neskôr rozdelená na PKN parcelu 124/1 a 124/2) a č. 123 boli v prírode reálne rozdelené na parcely č. 125/3, 125/8, 125/4, 125/5, 125/6, 125/7. Parcela č. 125/4 približne zodpovedá parcelám, ktoré neskôr užívali právny predchodca žalobkyň v rade 1 a 2 a žalobkyňa v rade 1 na základe ich subjektívneho presvedčenia, že ju nadobudli kúpou od H. a S. D. - jedná sa o parcely, z ktorých geometrickým plánom Ladislava Vajgela č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 26.09.2018 vznikli parc. CKN č. 213/1 o výmere 728 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 213/2 o výmere 25 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 214 o výmere 103 m², zastavaná plocha, parc. CKN č. 215/2 o výmere 806 m², záhrada.

20. V súlade s hodnotením dôkazov ako ich vykonal aj odvolací súd v poslednom zrušujúcom uznesení, z pozemkovoknižnej mapy z roku 1867 (čl. 606 spisu) vyplynulo, že je na nej uvedená parcela č. 125/4 a vedľa nej parcela č. 125/5. Zo spisu Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp. zn. 6C 29/ 2013, vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 30.3.1993, č. k. 6C 29/1993 - 9 súd určil, že Š. A. je v celosti vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá je vedená v geometrickom pláne č. XXX-X-XXXX-XXX-X zo dňa 18.10.1978 v kat. nehnuteľností Správy katastra v Rimavskej Sobote, kat. úz. J. ako parc. č. 125/5 - záhrada o výmere 2574 m². Jedná sa o parcelu susediacu s pozemkom s parcelnými číslami, určenia vlastníckeho práva ku ktorému sa domáhajú navrhovateľky. Š. A. v konaní 6C 29/1993 uvádzala, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudla vydržaním, pretože ju nadobudla v roku 1978 kúpou od K. M.. K. M. na súdnom pojednávaní potvrdila, že Š. A. v roku 1978 odpredala dotknutú nehnuteľnosť za kúpnu cenu 10.000,- Sk. Z podanej žaloby vo veci 6C 29/1993 vyplýva, že parcela č. 125/5 bola novovytvorená a mala sa dotýkať pozemkovoknižných parciel č. 124/1, 124/2 a 123, ktoré boli zapísané v pozemkovoknižných zápisniciach č. 156, č. 263 a č. 264 pre kat. úz. J.. Z pripojených listov vlastníctva bolo nesporné, že na parcelách č. 124/1 a 124/2 už v tom čase figuroval ako podielová spoluvlastníčka U. D. (v tom čase už nebohá) v podiele 493/1479-ín, avšak u parcely č. 123 v pozemkovoknižnej zápisnici č. 264 na tento podiel je uvedený Československý štát v správe Pôdohospodárskeho výboru ONV v Rimavskej Sobote, ktorého právnym nástupcom bol žalovaný - Obec Chvalová. V predmetnej žalobe sa konštatuje, že predmetné nehnuteľnosti boli ešte medzi ich právnymi predchodcami v dávnej minulosti v prírode rozdelené a na základe tejto delby užívané.

21. Z oznámenia Okresného úradu Revúca, katastrálny odbor o zápise poznámky mal súd preukázané, že poznámka o prebiehajúcom konaní bola na listy vlastníctva č. XX, XXX a XXX pre kat. úz. J. zapísaná dňa 20.03.2015.

22. Podľa ust. § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

23. Podľa ust. § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 1983 písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

24. Podľa ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 1983 pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

25. Podľa ust. § 47 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 1983 ak sa účastníci v predpísanej forme zhodli na obsahu zmluvy a na jej vznik je potrebné ešte rozhodnutie príslušného orgánu, sú svojimi prejavmi viazaní až do tohto rozhodnutia. Ak je rozhodnutie záporné, k zmluve nedôjde.

26. Podľa ust. § 133 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 1983 osobné vlastníctvo k veci možno nadobudnúť kúpou, darom alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

27. Podľa ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 1983 ak sa prevádza huteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

28. Podľa ust. § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 1983 k zmluve o prevode nehnuteľnosti je potrebná jej registrácia štátnym notárstvom. Vlastníctvo prechádza registráciou zmluvy.

29. Podľa ust. § 135a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení Zák. č. 131/ 1982 Zb. vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) huteľnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).

30. Podľa ust. § 135a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení Zák. č. 131/1982 Zb. Ak ide o pozemok alebo jeho časť, ktorý má občan nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) desať rokov a ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania (§ 199 ods. 1), nadobúda vlastníctvo k pozemku alebo k jeho časti štát; občan nadobúda právo, aby sa s ním uzavrela dohoda o osobnom užívaní pozemku v rozsahu uvedenom v § 200. Ak výmera pozemku je väčšia než najvyššia prípustná výmera podľa § 200 a ak podľa územného plánu alebo územného rozhodnutia možno prenechať do osobného užívania viac častí tohto pozemku, má občan právo vybrať si len jednu z týchto častí, ku ktorej sa potom ako k samostatnému pozemku dohodou zriadi právo osobného užívania.

31. Podľa ust. § 132 a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení Zák. č. 131/ 1982 Zb. kto s vecou zaobchádza ako so svojou a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec patrí, má - pokiaľ nie je ustanovené inak - obdobné práva na ochranu, ako má vlastníik.

32. Podľa ust. § 134 Občianskeho zákonníka v platnom znení oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o huteľnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

33. Podľa ust. § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

34. Podľa prechodného ust. § 871 ods. 1 Občianskeho zákonníka Ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

35. Podľa ust. § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení držiteľom je ten kto s vecou nakladá ako s vlastnou, alebo kto vykonáva právo pre seba.

36. Podľa ust. § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

37. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

38. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

39. Žalobkyne sa v konaní domáhali určenia ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a to pozemkom špecifikovaným v návrhu, titulom vydržania. Predtým než súd pristúpil k vecnému preskúmaniu návrhu navrhovateľiek skúmal, či majú na takomto určení naliehavý právny záujem. Určovacia žaloba podľa § 80 písm. c/ O.s.p. má preventívny charakter. Predovšetkým prichádza do úvahy vtedy, keď jej prostredníctvom možno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, pričom k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť iným spôsobom. Ďalej sa uplatní v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky zodpovedá obsahu a povahe príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú s predpokladom naliehavého právneho záujmu. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať splnenie týchto funkcií, nie je daný naliehavý právny záujem na určení (Rozsudok NS ČR, sp. zn. 3 Cdon 1338/96). Žalobou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podanou proti osobe, ktorá je ako vlastníčka zapísaná v katastri nehnuteľnosti, možno dosiahnuť úpravu tvoriacu právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi, pretože rozsudok, ktorým súd určí vlastnícke právo navrhovateľa k nehnuteľnosti môže byť podkladom pre zápis jeho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. Teda ním dôjde ku konečnému vyriešeniu právnych vzťahov medzi stranami sporu a tým aj k odstráneniu stavu právnej neistoty žalobcov, prípadne aj žalovaných.. Preto mal súd za to, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkýň na takomto určení.

40. Na základe právnej úpravy Zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 1983 nebolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. Vydržanie ako nadobúdaci titul Občiansky zákonník upravil až po jeho novelizácii zákonom č. 131/1982 Zb. Podľa právnej úpravy platnej od 31. 3. 1983 (§ 135a ods. 2 OZ) bolo možné pozemky vydržať len v prospech štátu, pričom občan nadobudol len právo, aby sa s ním uzavrela dohoda o osobnom užívaní pozemku. Po novele Občianskeho zákonníka zákonom č. 509/1991 Zb. účinnnej od 01.01.1992 mohli osoby nadobúdať vlastnícke právo k pozemkom aj vydržaním, pričom zároveň bolo v prechodnom ustanovení § 871 ods. 6 upravené, že doba predchádzajúceho nepretržitého užívania pozemku sa započítavala do vydržacej doby. Na tomto základe možno konštatovať, že pokiaľ by na strane navrhovateľov, resp. ich právnych predchodcov boli splnené všetky ostatné zákonné podmienky vydržania vo vzťahu k pozemkom, ktoré sú predmetom konania, nadobudli by navrhovatelia resp. ich právni predchodcovia vlastnícke právo k nim k 01.01.1992.

41. Citované ustanovenie § 134 ods. 1 a 2 OZ upravuje vydržanie ako osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Ide o nadobudnutie vlastníckeho práva na základe inej skutočnosti ustanovenej zákonom. Vydržanie vlastníckeho práva je jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie

vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná „so zreteľom na všetky okolnosti“.

42. Podmienkami vydržania sú a) spôsobilý predmet vydržania, b) existencia oprávnenej držby a c) nepretržitosť držby po zákonom stanovenú vydržaciú dobu. Oprávnená držba pritom predpokladá, že je držiteľ v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí a že je v tejto dobrej viere s ohľadom na všetky okolnosti. Dobrá viera spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží alebo subjektom práva, ktoré vykonáva. Pre naplnenie dobrej viery nestačí negatívne presvedčenie držiteľa, že nepôsobí bezprávie, ale je potrebné pozitívne presvedčenie, že mu vec alebo právo prináleží. Posúdenie, či je držiteľ dobromyseľný je podľa ustálenej judikatúry vždy potrebné hodnotiť objektívne, nielen zo subjektívneho hľadiska, teda osobného presvedčenia samotného držiteľa. Je vždy potrebné brať do úvahy to, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať nemal, alebo nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k titulu, na základe ktorého mohlo držiteľovi vzniknúť vlastnícke právo. (napr. Rozsudok NS ČR sp. zn. 2 Cdon 1178/ 96). Okolnosti, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery sú teda spravidla okolnosti, ktoré sa týkajú právneho dôvodu nadobudnutia práva. Držiteľ teda musí byť objektívne v dobrej viere, že je tu taký právny titul, ktorý podľa platného práva má za následok nadobudnutie vlastníctva. Takýto titul nemusí skutočne existovať, ale držiteľ musí byť s ohľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že tu tak titul je (titulus putativus). Oprávnená držba sa teda musí opierať o titul, ktorý v prípade, že by existoval, by bol spôsobilý na nadobudnutie samotného práva o vydržanie ktorého ide (porovnaj napr. Rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo 417/ 98, rozsudok NS ČR 22Cdo 1398/2000, uznesenia NS SR zo dňa 27.10.2010, sp. zn. 4Cdo 283/2009). Nie je potrebné, aby tu takýto titul skutočne bol, ale držiteľ musí byť v ospravedlniteľnom omyle o jeho existencii.

43. Oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí a že je v tejto dobrej viere so zreteľom na všetky okolnosti. Dobrá viera spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci ktorú drží, poprípade, že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok vznik jeho vlastníctva k veci. O dobrej viere možno hovoriť tam, kde držiteľ vec drží v omyle že mu táto patrí, a ide pritom o omyl ospravedlniteľný.

44. V predmetnom prípade mal súd aj s ohľadom na právny názor vyslovený odvolacím súdom v poslednom zrušujúcom rozhodnutí za to, že u žalobkyne v rade 1 a právneho predchodcu žalobkyní v rade 1 a 2 U. O. boli splnené všetky vyššie uvedené zákonné podmienky na nadobudnutie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam vydržaním. Navrhovateľka v rade 1 a právny predchodca navrhovateľiek v rade 1 a 2 U. O. mali nehnuteľnosti od roku 1965 po dobu najmenej 10 rokov v nerušenej držbe, ktorá bola s ohľadom na všetky okolnosti dobromyseľná. Dobromyseľnosť držiteľa odvodzovali od nadobúdacieho titulu - potvrdenia o uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 08.10.1965. Pokiaľ ide o možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, súd poukazuje na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia krajského súdu a uvádza, že súdna prax sa časom priklonila k tomu, že aj keď neexistovali perfektné kúpne zmluvy, ale je nesporné, že medzi predávajúcimi a nadobúdateľmi došlo k odpredaju určitej nehnuteľnosti alebo jej časti za dohodnutú kúpnu cenu do vlastníctva a nadobúdateľ nebol po takejto kúpe vo vzťahu k predmetu kúpy žiadnym spôsobom rušený a bol presvedčený o tom, že predmetná nehnuteľnosť alebo jej časť mu patrí, tak mohol napriek nedostatku v úprave po prijatí Občianskeho zákonníka č. 40/1964 v znení noviel následne nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. V tomto sa prax priklonila aj k tomu, že v danom prípade mohlo ísť aj o vyššiu výmeru, ako len 800 m², ako bolo možné nadobudnúť pozemky do osobného užívania na základe v tom čase platných právnych predpisov.

45. Nehnuteľnosti, určenia vlastníckeho práva ku ktorým sa žalobkyne domáhajú boli v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne v rade 1 a právneho predchodcu žalobkyní v rade 1 a 2, U. O.. Smrťou U. O. došlo v zmysle § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka k zániku ich BSM a v zmysle zásad vysporiadania BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Preto polovičný spoluvlastnícky podiel k dotknutým nehnuteľnostiam patrí do dedičstva po poručiteľovi U. O. a polovičný spoluvlastnícky podiel je vo vlastníctve žalobkyne v rade 1.

46. Pokiaľ na jednú o námietku žalovaného v rade 13/, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre kaz. úz. J. nadobudol v dobrej viere, nakoľko na liste vlastníctva nebola v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy

s predávajúcimi - pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi (dňa 19.05.2015) zapísaná poznámka o prebiehajúcom konaní o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v tomto čase na liste vlastníctva č. 359 poznámka o prebiehajúcom konaní zapísaná bola, čo vylučuje úplnú dobromyseľnosť žalovaného v rade 13/ o tom, že na nehnuteľnosti neviaznu žiadne právne závady. Preto súd na túto jeho námietku neprihliadol.

47. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 v spojení s § 216 ods. 2 per analogiam zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. Žalobkyne, ktoré boli v konaní plne úspešné, majú nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko si však žalobkyne náhradu trov konania neuplatnili, čo výslovne vyjadrili v žalobe, súd pri analogickej aplikácii ust. § 216 ods. 2 CSP neprekročil nárok uplatnený žalobným návrhom ani ohľadne nároku žalobkýň na náhradu trov konania a náhradu trov konania im nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Revúca (§ 357 v spojení s § 362 ods. 1 a v spojení s § 125 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).